

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 3589 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlariu 1888/9 sunt a se conferi din fondurile arhidieceșane următoarele stipendii.

1. Un stipendiu de 60 fl. din fundațiunea Francisc-Iosefină pentru un student la școlile medii.

2. Două stipendii câte de 60 fl. din fundațiunea Cologea-pentru studenții de orice categorie.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplicile la consistoriul arhidieceșan până la 19/31 August. a. c. instruite cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;

c) atestat medical, că sunt trupesce sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială;

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, din ședința consistoriului arhidieceșan ca senat școlariu, ținută la 14 Iuliu, 1888.

Consistoriul arhidieceșan.

Nr. 3590 Scol.

Au devenit vacante și pentru anul viitoriu școlariu 1888/9 se vor conferi pe calea concursului 15 stipendii câte de 60 fl., destinate din fondurile arhidieceșane pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminariului arhidieceșan de aici.

Concurenții au să-și prezenteze suplicile la consistoriul arhidieceșan inclusiv până în 19/31 August st. vechiu a. c. instruite cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;

c) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială;

d) eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, din ședința consistoriului arhidieceșan, ca senat școlariu, ținută la 14 Iuliu, 1888.

Consistoriul arhidieceșan.

Sibiu, 22 Iuliu.

Un proverb unguresc ȳice: *Más kárán tanul az okos*, care tradus pe limba noastră este: Înțeleptul învață din pășaniile altora.

ȳiaristica ungurească ne dă doveđi, că ea nu învață nici din pășania proprie.

Noi ușor ne esplicăm aceasta apariție în viața jurnalistică unguresc.

Omul bolnav, dacă merge de capul seu, ajunge din rău tot la mai mare rău.

Dela această regulă nu poate face abatere nici ȳiaristica ungurească.

Cel mai bolnăvicios curent al timpului nostru este fără îndoială curentul maghiarisărei naționalităților din statul nostru.

Pornit odată un bolovan de peatră din vârful unui munte, el nu se mai poate oprî.

Mai mult. În drumul seu tărăie și arbori puternici, cari altcum au fost prins rădăcini, și dacă nu erau tărăți, puteau cresce la locul lor, întomai după cum sute de ani au crescut alți arbori pe acele locuri, corespunder destinațiunei, pentru care natura i a pus la locul lor.

Așa ne esplicăm noi cestiunea cu maghiarisărea popoarelor din Ungaria.

Un mare bărbat de stat, întemeietoriul academiei unguresc de sciință, contele Stefan Széchenyi,

a ȳis prin anii 1840: *Magyarország nem volt, ha nem lesz*; pe romănesce: Ungaria nu a esistat, ea de aci înainte va esista.

S'a rostogolit peatra.

Generațiunea de astăđi voesce să realizeze pro-rocia contelui Széchenyi.

Ungaria va fi, însă numai așa, dacă vom maghiarisa pe toate popoarele, cari se află în Ungaria: din nemți, din sasi, din serbi, din slovaci, din români vom face unguri, și încă unguri în toată puterea cuvântului.

Este interesant, că pe când toată lumea se bucură de actuala stare europeană, care se pare a garanta pacea, pe când toată lumea se bucură de pace, pentru consolidarea internă, pe atunci presa maghiară se bucură de pace, ca să poată începe rășboiul înlăuntru.

Și în Ungaria de mult s'a declarat: *Bellum omnium contra omnes*.

Maghiarisărea până acuma nu a făcut destule progrese.

N'a lucrat cu destul efect guvernul, nu presa, nu societatea în interesul maghiarisărei, căci ochii tuturor au fost așintiți spre Petersburg, spre colosul dela nord, care este frica patrioților unguri.

Așa dară frica de rășboi european a împedecat la noi pe guvern, presă și societate de a purcede mai agresiv în punctul maghiarisărei.

Nu noi o ȳicem aceasta, o serie un ȳiariu de autoritate în Ungaria, „Pesti Napló,” organul autorizat al opozițiunei intrunite, care condusă, de contele Apponyi, cu sete așteaptă momentul spre a intra în moștenirea domnului Tisza.

Și dacă o ȳice un ȳiariu atât de acreditat în cercurile cele mai de influență unguresc, avem noi cuvinte, să stăm la îndoială în privința cuprinsului ei?

Situațiunea s'a schimbat spre pace.

Norii cei negrii, cari acoperiau firmamentul politic unguresc, când junele împărat al Germaniei și-a pus piciorul pe naie spre a visita pe țarul Rusiei, acuma s'au împrăsciat.

Alianța puterilor centrale din Europa întru nimica nu s'a slăbit din pricina acestei visite.

O a spus aceasta espres ȳiarul cancelariului Bismarck, încă pe timpul când stăpănul cancelariului era oaspele țarului, o a spus îndirect, apărând ținuta ministrului president italian, care ținută a fost grav atacată de organul politicei rusesci publicat în Brusella; în fine o a întărit însuși junele împărat, care după terminarea visitei la curțile domnitoare în nord, și-a vizitat și pe ministrul seu în locuința acestuia de vară.

Lumea voesce să scie, că acest act neobicinuit în viața suveranilor este chemat a dovedî urbi et orbi: că organul principelui de Bismarck bine a comentat visita împăratului la țarul rusesc, că împăratul întru toate e de o părere cu ministrul seu.

Așadară pacea este asigurată.

Liniștită din această parte, presa ungurească ear începe a sufla în trîmbița de rășboi.

Să maghiarisăm, și încă să maghiarisăm cu desăvârșire.

Nu e destul cu ce s'a făcut până acuma.

Pe deoparte am umblat cu minciuna, pe de alta nu am fost destul de energici.

Am umblat cu minciuna, căci am susținut pe hârtie articlii de lege, cari garantează drepturi naționalităților.

Nu am fost destul de energici, deoarece în școlae nu am lucrat după cum puteam lucra în sensul legei de instrucțiune.

Să cassăm deci articlii de lege, cari garantează naționalităților folosirea limbei lor în afaceri publice și se maghiarisăm mai cu efect prin școli.

Așa resonează „Pesti Napló.”

Vênătoarea o pusă la cale. Poftim la goană.

Sibiu, 22 Iuliu.

Dilele Asociațiunei s'au apropiat și cu ele s'au apropiat o serie de petreceri și sêrbări, unicele, cari le putem numi romănesci, curate și nefalsificate și la cari cu drag iau parte toți romăni, cari pot și le dă mâna să poată. Interesul de astădată pare a fi mai mare ca altădată pentru adunarea generală din Abrud și este lucru foarte esplicabil — ca romăni să poarte mare interes de o societate înființată de ei, susținută de ei preste un pătrariu de secol și care e chemată a face mari serviții cauzei romăne prin răspândirea de cultură și civilizațiune.

În decurs de un an societatea aceasta, dela care nu e ertat să lipsească nici o suflare romănească, a perdut pe președintele și pe vice-președintele seu. Dureros pentru noi romăni, că tocmai când aveam mai mare necesitate de puterile și caracterele probate, acelea dispar unul după altul, lăsând de regulă după ele confusiuni și pipăiri în dreapta și în stânga, fără ca să avem fiduția, că cei rămași vor putea învinge greutățile, cari îi așteaptă, așa după cum eram convinși, că le învingeau prin tact și înțelepciune cei-ce ađi dorm liniștit, și nici ne ved nici ne aud șoaptele și combinațiile, în cari ne svêrcolim, fără ca să poată ađi păși cineva cu autoritatea aceea împunătoare și să ne dea directivă, ca să mergem siguri în direcțiune bună, onorabilă și conformă cu adevăratele interese ale Asociațiunei. Sunt la noi multe greutăți. Sunt susceptibilități confesionale în fața cărora de multe ori oamenii cei luminați se găsesc în fața cu o falangă bine disciplinată și de-dată a fi la comandă.

Sunt împregiurări de tact, de cari trebuie să se țină foarte mult cont, pentru că ori ce pas nesocotit, ori ce alegere nenimerită ne pot cauza greutăți, și ar fi trist ca noi, cărora ne place a ne numi deapurarea oameni „chipsuiți,” să nu chipsuim lucrurile bine din toate punctele de vedere. Asociațiunea e intrunirea tuturor romănilor de bine și aleșii functionari ai ei trebuie să fie cei mai buni între cei mai buni, între cei aleși cei mai aleși, între cei activi cei mai activi, și între cei cu trecut aceia, pe al căror nume nu este nici un punct negru, nici o pată fie ea ori cât de neînsemnată. Din acest punct privim noi cestiunea, și ea privită din acest punct de vedere, ușor putem afla între romăni nostri caractere firme, oameni de bună credință, cu trecerea în sus și în jos, oameni cari au prestat bune serviții patriei și nu stau decăt în bun renume la romăni pentru servițiile lor — purtate în timpuri grele pentru ei. În fața acestora susceptibilitățile confesionale au să amuțescă, în fața acestor postulate juste romăni trebuie să dea dovadă, că-și pricep bine interesele, și în fața acestora trebuie să se paralizese ori ce acțiuni separatistice, menite poate a înrêina pe mulți oameni dela unica fortăreață culturală și interconfesională, ce o avem noi romăni din Ardeal. ȳiaristica noastră, chemată a păși pe fața cu coloarea, a observat în direcțiunea aceasta tăcere și noi încă ne-am decis să rumpem cu tăcerea. Nu vênăm nici un interes, nu numim nici un nume, dorim ca ori cine vor fi aleșii, aceia să fie în prima linie oameni cu iubire pentru neamul lor, oameni dedicați cu trupul și cu sufletul pentru interesele Asociațiunei și în prima linie oameni, cari să fie mai presus de toate romăni și numai în linia a doua oameni de confesiune.

Și dacă noi cesti dela o foaie bisericăescă anunțăm acest verdict — atunci de sigur că dovedim, că nu ne preocupă întrebarea, că de ce confesiune are să fie alesul președinte ori vice-președinte, ci ne preocupă mai mult, că în ce măsură va scî reprezenta interesele Asociațiunei, în ce măsură va vedé de școala Asociațiunei ridicată din sudoarea noastră, ca să ne fie un focalar pentru crescerea femeii și mamei romăne, păștrătoarea neamului și limbei noastre, îngrijitoarea datinelor străbune și vestala vechilor și glorioaselor tradițiuni de nespūsă vitejie și de curățenie moravurilor nemolipsite de barbarisme în decurs de veacuri.

Am păcătui, dacă nu am susținut, că acum avem lipsă mai mult ca ori și când de conducători înțelepți, de oameni sinceri și cari ori ce porniri spre „crise“ se le scie înfrâna, și cari se nu umble cu doi bani în trei pungi. *Amicus Caesar sed magis amica veritas* trebuie să fie steaua conducătoare a acelora, ce vor fi chemați să pună capăt pornirilor răsvrătitoare, cari s'au ivit în anul trecut în paguba vedită a scoalei și a reputației ei — și dacă cu braț de fier va scîi să conducă destinele Asociației române, va bine-merita dela toți românii, va fi primit cu căldură și entuziasm, și nu-i va lipsi încrederea noastră, până ce i vor pune gîia pe gură. Fie deci ca cei întruniți la Abrud să țină cont de toate impregiurările, fie ca ei să cântărească bine și cu cumpăna dreptății pe aceia, cărora le încred soartea Asociației, și și noi vom avea mîngăierea de a fi dat impulsul, ca lucrurile să se desvolte în direcțiune bună.

Junimea în fața luptei noastre culturale.

— Fericiți oameni sunteți Dv. românii — imi dicea un tiner profesor german, vorbind de clasa noastră inteligentă, — vă invidiez într'adevăr!

— Ah dl meu, ce poți să invidiezi la noi, lipsele noastre, starea ne'nchiegată, în care ne aflăm? — îl întrebai.

— Nu asta. Dar ve invidiez pentru inmens de vastul teren de activitate, care ve stă deschis, asemenea unei mari atlantice înainte de venirea lui Columb. Ve invidiez pentru recunoștința posterității, căci la Dv. fiesce care om cult poate fi ați un apostol, pe care viitorimea îl va 'ncunjuca cu aureola nemuririi. Veți la noi lucrarea individului se perde în noianul enormei desvoltări depe toate terenele. Noi ne consumăm viața întru de-a conserva și ține apercceptibilitatea spiritului pentru progres, dar Dv. aveți să creați, să creați pe toate terenele. Pe Dv. ve spriginesce tot devotamentul unui popor june, noi perim după o muncă îndelungată, fără ca poporul să ne fi cunoscut baremi. Poți fi fericit dl meu, că te-ai născut român.

Așa opina omul meu, ear eu după ce m'am despărțit de el, mi am bătut mult capul asupra cuvintelor lui și a paralelei ce o a tras între națiunea germană și între mititelul popor românesc.

Mărturisesc, că simțiam cum echilibrul obișnuit al ideilor mele începuse să se conturbe, dând loc la noua complicațiuni și forme nouă.

Eu, care am admirat totdeauna cultura germană, și, încântat de temeinicia societății germane, vedeam îndecit de mare abisul, care desparte pe poporul român de acele înălțimi, aveam nu a rareori momente de descurajare, în cari devenind sceptic, credeam că munca ce ne așteaptă pe noi e atât de gigantică și are să se efeptuească între condițiuni atât de maștere, încât forțele puținii noastre inteligente n'au să i ajungă, nu au să birue. Lipsiți de mediul cultural al unui popor civilizat, de sprijinul material, de mijloacele perfecte, cari se recer la lupta pentru lumină și știință, mi se părea că noi suntem cei mai nenorociți oameni din Europa.

Cu toate aceste aflai un cap inteligent, un om de minte și inimă, care trăind în abundența condițiilor, cari nouă ne lipsesc, ne invidiază clasa noastră inteligentă.

Și pentru-ce?

Pentru vastul teren de activitate, ce ne este deschis, pentru că putem crea în țară la noi.

Străinul se însufleșește de asta, noi ne înspăimântăm.

Causa se pare a fi evidentă: ne lipsesc spiritul întreprinderii și curajul perseverării în munca grea.

Posibil e, să fie ceva și dintr'asta la mijloc. Dar este fără îndoială și altceva și acest altceva în prima linie.

Când privești cu ochi cât de nepreocupați asupra istoriei noastre în cele din urmă 3—4 decenii, și se impun în mod covârșitoriu două lucruri: emigrarea enormă a celor mai distinse puteri june și un progres cultural foarte enigmatic.

Deci și sute, cari n'au putut vedea împlinite lucrările, de cari se apucară cu toată rîvna inimii lor june, s'au dus desnădășduiți, — cei rămași poartă o luptă titanică, ear rezultatul e enigmatic.

Nu spiritul întreprinderii, nu curajul perseveranței în muncă ne lipsesc, ci trecutul și prezentul ne impun nesce adevăruri, cari fac să nu ne însufleșim atunci, când străinul ne invidiază.

Căci avînd spiritul întreprinderii și curajul perseveranței, te întrebă înainte de toate: cum ai să lupți, ce ai să faci?

Una din două. Ori faci ca înaintașii tăi, ori nu faci ca ei. Dacă faci ca ei, rezultatele de până aci te învață, că munca ta nu va fi rentabilă. Dacă nu faci ca ei, — cum ai să faci?

Aci cade după părerea mea toată gravitatea cestiunii.

Noi încă n'am aflat modalitățile luptei noastre culturale. Sau dacă le am aflat, nu ne am nisuit a le face proprietatea comună și solidară a factorilor culturali ai românilor. Avem o țință finală frumoasă, toți o cunoaștem, toți tindem spre ea, avem și o hartă, care ne îndigă în tесе generale calea spre ea, dar harta asta, este o hartă ideală, nu una reală, în care să fie notate toate căile, văile, poteciile și prăpăstiile, ea este ținută în trăsături generale, cari ne spun, care cale e cea mai scurtă, care e cea mai lesnicioasă, dar calea ca atare, rămâne să ne o căutăm, să o explorăm, s'o deschidem și s'o asigurăm noi. Și aci zace, după mine, enorma greutate, care ne amortește puterile! X își va alege altă cale, Y va încerca un nou potec, Z va apuca pe altă cărare, și pe urmă poate că s'au rătăcit cu toții în acelaș labirint și ori se îndestulesc cu o căutare zadarnică, ori abdic desnădășduiți de lucru și trec în altă țară, unde nu-i întimpină astfelu de greutăți. Me esplic.

Noi n'avem institute mai înalte de învățământ; academii, universități ne lipsesc. Pionierii viitoarei noastre culturi trebuie să meargă în țeri străine spre a-și aduna materialul intelectual pentru lupta culturală, ce-i așteaptă acasă.

Ei se duc și după terminarea studiilor, se întorc înapoi cu aceea, cu ce se întorc toți tinerii dela toate universitățile din lume, cu multă teorie, și cu aproape fără nici o pracsă, sau dacă au pracsă, cu o pracsă streină, care între impregiurările noastre nu mai poate fi socotită drept pracsă. Universitatea își predă materialul seu teoretic științific în presupunerea existenței unor condițiuni normale, dela cari atarnă aplicabilitatea acelu material. Dacă lipsesc unele sau altele dintre acele condiții, cari anume, și cum ai să le îndeplinesci pentru de a pute aplica teoria, — cu asta profesorul de universitate nu și bate gîndul. El își spune metodele de instrucțiune în scoală bunăoară, principiile pedagogice cele mai recomandabile, exerciții practice își arangează chiar, — dar că ce ai de a face dacă părinții nu vor să și trimită băieții la scoală, dacă oamenii vreau să te alunge din sat, pentru că le ceri leașa meritată, — asta nu se propune la nici o universitate din lume. Și nu se propune, fiindcă se presupune, că alții sunt, cari pe calea administrativă, au să grijescă, ca tu învățătorii să n'ai nici o altă grijă, decât cultura minții și inimii e'evilor tăi.

Ei bine, dar la noi, ca să rămân la exemplul acesta, în sute și mii de casuri, administrația nu-ți ajută nimic, tu trebuie să grijesci și de condițiile aceste esterne, fără de cari nu te poți apuca la lucru. Eată dar, că ai teorie și n'o poți pune în pracsă. Căci alta e modalitatea, prin care se poate aplica teoria la noi, și alta la străini în Germania d. es.

De unde să învețe junimea noastră modalitatea aceasta a luptei noastre culturale?

Scoala nu i-o dă, nu i-o poate da.

Are deci să i-o dea viața, — se va dice.

Numai să nă se uite un lucru. Că astfelu pot să se consume deci și sute de vieți fără ca vr'unul să fi ajuns la doritul liman, sau dacă da, — fără ca lucrarea noastră a tuturor să fi avut un caracter comun, solidar, ci divergent după creerii și dispozițiile individuale ale fiește cărui factor.

Vreau să dic, că vorba cu „scoala vieții“ în punctul acesta, este în mare parte numai o frasă.

Dar dacă acei pușini, cari au ajuns la liman, cari au aflat o modalitate salutară, care i a condus la rezultate reale în pregătirea condițiilor luptei noastre culturale, dacă acei pușini dintre dascălii nostri bătrâni, cari au făcut din propria lor inspirație, ca părinții să-și trimeată veseli băieții la scoala, dela care i împedecară mai înainte, dacă aceia dintre preoții noștri, cari dintr'un sat cu oameni demoralizați au făcut o comună cu frica lui D-zeu, dacă aceia dintre proprietarii noștri de pământuri, cari au putut să introducă în poporul nostru atât de conservativ o economie rațională de câmp, — dacă acestia și alții, cari se pot fîli cu astfelu de rezultate și-ar împărtăși neprețuitele lor experiențe publicului celui mare, și le-ar împărtăși până în cele mai amănunțite detaliuri, fie în chip de memorial, fie ca disertație, sau în ori ce mod, — numai așa și dintr'un astfelu de sacru izvor, își poate junimea acvira ceea ce i lipsesc: pracsă și modalitatea acțiunii în lupta noastră culturală.

Un George Lazăr, un Șaguna, un Bariț și alți mulți nu ar trebui să se despartă de noi cei ce i am iubit, fără a lăsa posterității esperințele lor cristalitate și scrise cu mîna proprie. Astfelu de cărți ar fi cărți sfinte, din cari ar învăța junimea română, ceea ce alt-unde nicăiri nu poate învăța.

Eu însu mi cunosc pe foarte mulți, cari ar putea să ne dea astfelu de comori de învățătură.

Să sperăm, că dînșii o vor și face, și asta cu atât mai mult cu cât în vastul teren de activitate, pe care ni-l invidiază streinii, numai astfelu vom putea produce creațiuni nouă.

Un tiner cu studii academice.

Revista politică.

De câte-va zile foile se ocupă și cu sciri, cari se referesc la ministrul de instrucțiune din Viena Dr. de Gautsch. Se vorbește adecă de o crasă ministerială, ce o ar provoca ministrul de instrucțiune și scirile aceste aduse de foile slavone precum și de „Kreuz. Zeitung“ le confirmă și un corespondent a lui „Pester Lloyd.“ În corespondența numitului diariu se susține, că dl de Gautsch nu va mai păși la toamnă în parlamentul german ca ministru de instrucțiune, ci își va schimba pozițiunea sa cu un oficiu înalt de stat din Austria superioară. Se crede, că frecările în cestiunea scoalelor îl face să se retragă, cu toate, că corespondentul afirmă, că crisa nu va avea mare însemnătate tate din punct de vedere parlamentar, că nu „legea lui Lichtenstein“ îl face să se retragă. La deschiderea parlamentului se va afla nu ministru de instrucțiune, care va veni cu propunerea, ca în cestiunea scolară se ia guvernul inițiativa, dar să i se lase timp spre acest scop. Dela desvoltarea situațiunii parlamentare depinde apoi, cât timp îi va trebui urmașului actualului ministru pentru ca să ia inițiativa.

Efectul uneltirilor rusesci contra monarhiei noastre par a se manifesta într'un ton tot mai pronunțat și în Sârbia. Foaia lui Ristici „Srpska Nezavisnost“ publică un articol, care tăbăresce asupra monarhiei noastre într'un mod ne mai pomenit până acum în Sârbia. Toată nenorocirea, crede cestionata foaie, ce a venit asupra Sârbiei isvoresce din Austro-Ungaria, carea pururea și la toată ocașiunea s'a nisuit la ruina Sârbiei și la decădînța poporului sârbesc. Sârbia în adevăr s'ar fi și nimic, dacă nu-i stetea în ajutoriu ca o santinelă puternică Rusie. Austria a făcut până acum tot posibilul ca să facă pe Sârbia dependentă, o a legat economic. În urmă foaia atacă de insași viața familiară sârbească și anume ultima alusiune despre o amestecare a Austro-Ungariei în cestiunea de divorț, carea conține totdeodată un atac contra regelui, a provocat în cercurile dătătoare de ton o mare indignațiune. Articulul s'e-l fi scris fostul ministru de instrucțiune, Alimpie Vasilievici pe care l'a adus Ristici în redacțiunea foaiei.

Împăratul german a părăsit și Copenhaga, unde primirea din partea populațiunii, deși n'a fost cordială, în impregurările de acuma, a fost satisfăcătoare. Presa din capitala Danemarcei și anume cea ofici-oasă salută pe împăratul Wilhelm II lea cu aticli măreți. „Dagen Nyheder“ scrie: Visita împăratului nu e numai o onoare pentru mica noastră țerișoară, ci dă totodată și garanța, că vom trăi în pace și în amicitie cu puternicul nostru vecin. Tinerul împărat ne-a manifestat sentimente amicabile, visita sa în Copenhaga e în tot cazul o mână pretenască, ce ni-o a întins și pe care trebuie să o primim. Tot astfelu scrie și organul celor din stînga, „Morgenbladet“: Trebuie să ne bucurăm, că împăratul năsuesce a promova amicitia între Danemarca și Germania, făcându-ne visita încă în prima sa călătorie Dorințele încă neimplinite să nu ne rețină a-i dice un bine venit. „Dagblad“ însă scrie: Dacă cestiunea slesvigiă ca și înainte de visita nu se va putea rezolva, nici un neamț cu mintea sănătoasă să nu se mire, că poporul danez nu i poate arêta împăratului pretenia prin aclamări furtunoase. Nici nu avem motive să ne împărtășim de entuziasm. Voim ca împăratul german să primească aici impresiunea, că poporul danic voesce să și afirme independența națională.

Ca un echo la visita din Petersburg se poate privi scirea din Berlin, că între Giers și contele Herbert Bismarck s'a subscris un protocol de înțelegere. Se afirmă însă, că nu în cestiuni politice, ci numai economice. Tot un astfelu de echo este și faptul, că împăratul a vizitat pe cancelariul Bismarck la Friedrisruhe, unde s'au facut pregătiri mari pentru primire.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Bran, în 17 Iuliu, 1888. Mult onorate dle redactor! Răsboiul vama, care de vre-o câțva timp poartă monarhia noastră cu statul vecin, România, a adus pe economii noștri de vite din Bran în o pozițiune de tot critică, ca să nu dic insuportabilă. Nu se întâlnesc doi economi unul cu altul fără ca între dînșii să nu se schimbe vorbe ca: „grele timpuri am ajuns, cu ce vom mai trăi de aici înainte, că cu economia de vite în România am isprăvit“ etc. etc. Și nu

sunt de loc nefundate, dle redactor, lamentările economilor noștri de felul celor deșe. Ei au tot dreptul, ca să se plângă, căci grelele impozite vamale, ce pe de o parte le pune statul nostru articolelor ce se exportează din România, iar pe de altă parte România articolelor din statul nostru au curmat aproape ori-ce încercare de economie de vite și ori-ce curent comercial și au adus mulți chiar dintre cei situați bine materialicește la săpă de lemn. E de prisos, cred, a mai ilustra aceasta cu cazuri concrete, după ce astăzi din numărul ce-l odinioară atât de mare al economilor de vite, cari dispuneau de mari turme de oi, de ciurde de vaci și herghelii de cai, din Bran, abia — abia se mai pot numera cinci până în șese economi, cari poartă o economie de vite mai în mare și și acestia, dacă războiul vamal va mai dura, cât de curând vor trebui să se lase de meseria aceasta sau dacă nu, să treacă în România.

Relatez acestea nu fără durere, după ce știut este, ca o parte mare dintre poporul nostru se ocupă cu economia de vite, locuitorii de pe la margini, mărginimea cu un cuvânt, care până mai eri alaltă-eri era vestită pentru însemnatele sale venituri, ce le făcea cu economia de vite. O parte mare așadară fruntea poporului nostru suferă de răul războiului vamal.

De bună samă, că războiul vamal n'ar atinge așa rău pe economul din Bran, dacă el ar dispune de nescari pământuri fertile, agrii roditori, pe cari cultivându-i se poată trăi, după cum e vorba, de ași până mâne. Dar el s'eramanul nu dispune decât de nisce coaste pezișe și stâncoase, pe cari abia răsare câte un fir de earbă, necum să se mai samene pe ele și alt-ceva. Și ce se vede! pe aceste coaste, pe cari după cum spun bătrânii în tinerețile lor nu se vedea arat nici un petec, astăzi se cultivă cu câtă trudă și osteneală, nu pentru cine scie ce recoltă abundantă, grâu, ovės, cu un cuvânt bucate din regiunea spicoaselor primăvăratică. E silit s'o facă aceasta locuitorul din Bran, după ce a vădut, că cu aceea, cu ce au trăit părinții, moșii și strămoșii lui, nu o mai poate scoate la cale. Necazul învață multe pe om.

Sunt în Bran și locuri mai bine-cuvântate, dar acestea sunt foarte puține, mai ales în părțile Branului superior, și și cari sunt, sunt împărțite în bucăți atât de mici, încât cu venitul unei atari bucăți este imposibil unei familii să se susțină. Trebuie deci ca cu mic cu mare, tinăr și bătrân, bărbat și femeie, dacă vrea să trăiască, să alerge în România, la Bărăgan, și acolo să muncească pe căldură de foc la câmp, alimentat ca vai de el, pentru-ca să vină acasă slab și pârilit de soare, abia cu sufletul în oase, cu doi trei napoleonori, de cari se-și poată plăti contribuțiunea, ce se urcă din an în an, și dacă i mai rămâne ceva să-și cumpere o hectolitru de cucuruz și să-și facă o haină pentru earnă. E mare și se măresce pe și ce merge clasa astorfeliu de oameni, ce după hrana de toate zilele sunt necesități să alerge în România și să lucre cu palmile.

În fața atâtor necazuri locuitorului din Bran i-a mai rămas numai singură speranța, că vor veni timpuri mai bune, că războiul vamal ași mâne va înceta și-și va putea continua unul economia de vite, celalalt afacerile lui comerciale. Dar mai și această mângâitoare speranță i-a dispărut după ce vede, că cei-ce țin în mână soarta popoarelor nici nu se gândesc la ușurări, ci la mai mari împovărări.

Aleargă în dreapta aleargă în stânga economul disperat, ca să poată scăpa, dacă nu de toate cel puțin de necazurile mai mici, și i pare bine, când dă de câte un suflet bun, care să-și facă câte o rugare în limba maghiară către câte un comisar ministerial de finanță sau către ministerul respectiv, crezând, că greutățile doar s'ar mai ușura. Înțeleg, dle redactor, pe funcționarii comitatensi ai statului de prin părțile noastre, și în special pe Prea on. nostru protopretore, pe dl Alecsandru Belle, care ca adevărat român a făcut mult bine pentru Branul nostru, și în deosebi pentru economii noștri de vite. Durere însă, că după cum am înțeles de pre ici și colea, d-sa va fi permutat în curând de aici. Scirea aceasta însă o dau sub toată rezerva. Îi pare bine, cum am mai deș economului, când are măcar către cine a se adresa, și aceasta cu cât mai vârtos, cu cât funcționarii dela biroul vamal de aici sunt maghiari atât de încarnați, încât abia consideră pe cel-ce se adresează, cătră dênșii în limba română, necum să mai lucre pentru soarta materială a românului la locurile competente. Acestia, deși au a face numai curat cu români, nu sciu și nici nu vor să scie limba românească și par-că anume superiori lor se îngrijesc, ca să ne trimeată aici de acei funcționari, cari se nu priceapă nici o iotă din limba poporului nostru. Multe pățimesc economii noștri de vite cu acești funcționari, decât cari mai fanatici nu cred să fi avut Branul nostru vre-odată, însă de astădată le trec cu vederea, așteptând ca reul să se îndrepte. Am avut d-le redactor funcționari la biroul vamal de aici și ceva mai indulgenți, mai umani, însă de felul celor, ce-i avem acum n'am avut nici odată.

Iată în puține cuvinte, dle redactor, starea economică la care au adus stăpânitorii zilei pe locuitorii din Bran; iată răul, care roade puternic mai mult ca ori și unde la bunăstarea bunului și sîrguinciosului popor de prin părțile noastre.

Se sforțează bietul econom scăpătat a impune în afară tot ca ce a fost mai înainte, însă vrând să facă aceasta de multe ori se incurcă în datorii, din cari numai moartea îl descurcă; și vrând să se țină la nivelul de odinioară, se aruncă însuși în ghiarele unei complete miserii.

Acestea am aflat cu cale a vi le face cunoscute de astădată, d-le redactor, ca mai importante de prin părțile noastre, căci de mare importanță este starea economică a unui popor.

As fi dorit, ca Branul să vi-l prezint în o altă stare economică, însă deastă-dată nu s'a putut. Dacă nu pătimim de curente de maghiarizare, pătimim de alte rele mai tot atât de mari. Starea bisericească-scolară de prin părțile noastre, deși aș fi dorit a vi-o prezenta, însă temându-me, ca să nu abuzez de paciența On. d-voastră, de care cred, că am mai abusat, trec cu vederea, rezervându mi dreptul a vi-o prezenta de altădată.

Dorind ca cele scrise, să afe un resunet la cei-ce țin în curgere războiul vamal, sau să se aducă în îndeplinire cuvintele scripturii: „cereți și vi se va da; bateți și vi se va deschide“ etc. — încheiu cu rugarea, că acestea șire să le publicați în preșutul d-voastră și iar, ce redigeați, „Telegraful român.“

Primiți etc. . .

Mărginașul.

Varietăți.

* (Despărțirea comandantului de corp) Din incidentul denumirii bar. de Schönfeld de comandant peste corpul al treilea de armată și al despărțirii sale, Escelența Sa în ultimul ordin de și constată, că cu plăcere și aduce aminte la timpul de 6 ani, cât a petrecut în fruntea acestui brav corp din părțile ardelenesci ale Ungariei; cu mulțămire recunoaște atitudinea esemplară a trupelor, zelul și devotamentul, cu care a fost spriginit din partea întregului aparat militar, a autorităților politice și administrative. Supremul beliduce, Maj. Sa, prea grațios a știut aprea silințele acestea și neuitatele zile din Septembrie an. trecut și să însuflească și mai departe pe toți la activitate. Escelența Sa se despărtează în convingerea, că spiritul bun al acestor trupe, credința și devotamentul lor către monarch, desprobată lor vitejie vor dovedi, că acest corp și în zilele serioase scie să se facă vrednic de această laudă. Mulțămesc tuturor fostilor soldați și tuturor locuitorilor acestei frumoase țării, dicând un rămas bun și tuturor celor din neuitatul și scumpul corp 12 de armată. — Festivitățile s'au început în prima Aug. când magistratul Sibiului, sub conducerea primariului cetății W. de Hochmeister s'au luat rămas bun. În 2 Aug. la 10^{1/2} oare s'a luat rămas bun corpul oficerilor și al oficianților militari dela garnisoana de aici, precum și deputațiunile despărț. de trupe din Cluș, Bistrița, Alba-Iulia, Orăștie, Brașov, Făgăraș etc. Actul s'a întemplat în casarma cea mare a infanteriei sub conducerea f. m. l. principe de Lobkovitz, și a f. m. l. bar. de Waldstätten. — Seara la 8 oare s'a început banchetul festiv și serenada în „Hermans Garten.“ La vorbirile Escelenței Sale a răspuns principele de Lobkovitz la finea căreia oficerii din jurul com. l'au ridicat pe umeri, și brigadierul comandant al honveșimei colon. Say. La 10 oare avu loc conductul măreț cu lampioane; 1200 de lampioane purtate de cadeți, vânători, infant honved. artil. și caval făceau o priveliște frumoasă. În mijlocul pieții s'au făcut iscusite eserciții cu lampioane, după cari indesitul public a fost surprins cu focul bengalic. La priveliștea acestui măreț tablou apară bar. de Schönfeld în fe-reastă strigând în toate trei limbile: Trăiască împăratul și regele, la care s'a răspuns cu: Hoch, eljen și „să trăiască“ de răsuna cetatea — Finea festivității o făcut defilarea cu lampioane. — Eri, Vineri seara, Escelența Sa bar. de Schönfeld a părăsit Sibiul.

* Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a denumit pe anul scol. 1888/9 de comisariu ministerial pe dl director suprem din Sibiu Josif Elischer la gimnasiul mare rom. gr. or. din Brașov, la scoala reală inferioară din Brașov, la gim. rom. gr. or. inf. din Brad; apoi la gimnasiile evang. superioare din Sibiu, Brașov, Bistrița, Mediaș, Sighișoara, la gimnasiul evang. inferioare din Sebeș, Reghin și la gimnasiul infer. din Cristurul secuesc; pe profesorul de universitate din Cluș, Dr. H. Finály pentru gimnasiile ev. refor. sup. din Cluș, Murăș-Vaşarheiu, Aiud și Zălău.

* (Iubileu.) Cu bucurie anunțăm serbarea iubileului de 80 de ani a veteranului și îmbătrânitului în lupte pentru națiune, a d-lui Nicolae T. Ciurcu din Brașov, ce va avea loc ași Sâmbătă seara în Brașov.

* (Cas de moarte.) Prințul George Ghica, care de vr'o dece ani a petrecut în Cluș a murit în localitățile hotelului „Panonia“ din Cluș.

* (Necrolog.) Servian Popoviciu Barciuanu, jude în pens. dela tabla reg. din Murăș-Oșorheiu, după grele și îndelungate suferințe adormi în Domnul la 21 Iuliu (2 August) a. c. în vârstă de 68 ani, consacrată familiei și chierării sale.

Remășițele pământesci se vor ridica din casa părintească în Reșinari și se vor înmormânta Sâmbătă la 23 Iuliu (4 August) a. c. la 3 oare d. a.

Cu inima înfrântă de durere aducem aceasta la cunoștința tuturor rudeniilor și amicilor repostatului.

Reșinari, 22 Iuliu (3 August), 1888.

Elena P. Barciuanu născ. de Juga, ca soție. Ana ved. I. Brole, ca soră. Iustina Olariu născută Barciuanu, Constantin, Elena și Aurel ca fii. Dr. N. Olariu, ca ginere. Iosefina C. Barciuanu născ. Peia, Henrieta A. Barciuanu născ. Wieser, ca nurori. Zamfira de Juga, ca soacră. Ioan de Juga, Dimitrie de Juga, Nicolae B. Popp, ca cumnați. Stanca P. Barciuanu născută Cioran, Carolina N. B. Popp născ. de Juga, ca cumnate. Delia, Liviu și Elvira Olariu, Tiberia C. Barciuanu, ca nepoți și nepoate.

* (Limba maghiară în instituttele militare.) În ministerul comun de războiu se lucră la un proiect referitoriu la învățarea limbei maghiare în instituttele militare. Conform acestui proiect elevii, cari nu sunt de naționalitate maghiari vor trebui să-și însușiască această limbă, pentru ca să poată și conversa.

* (O rara festivitate familiară.) În 28 și 29 August n. a. c. va avea loc nunta de diamant a părinților Maj. Sale împărăteasă-regină Elisabeta. La aniversarea a șesezeci a cununiei lor, ce se va face în castelul Possenhofen va lua parte M. Lor monarchul și împărăteasa regină cu întreaga familie, asemenea și toată curtea de Bavaria cu rudeniile.

* La congresul pentru studiarea tuberculozei, ce s'a deschis în 25 Iuliu în Paris, România e reprezentată prin cinci doctori, între cari se află și dnii Dri: Calender, Asache și Babeș.

* (Statua lui Miron Costin.) Suma adunată pentru ridicarea statuei lui Miron Costin — după raportul d-nului V. A. Ureche — a fost la finea lunei lui Iunie de 15,500 lei. Sculptorul din Paris i-se va plăti 10,000 în aur. E speranță, că suma totală a speselor se va acoperi prin listele de subscriere fără a se da subvențiune și din partea ministerului de instrucțiune.

* (Emanciparea femeilor.) Zilele trecute s'a ținut la Chicago o mare întrunire de femei, cari discuta cu multă vehemență asupra nedreptății, ce se face secului frumos, neadmițându-l în luptele electorale: „Bărbații, tuna oratoarea de pe înălțimea tribunei, ne cred în toate privințele inferioare. Parlamentul ne este închis, la alegeri ne este interzis de a ne pronunța și noi, și toate funcțiunile statului sunt usurpate de secul cel tare. Tare? De ce? Să ne primească în armată, și să vedem, dacă în cas de războiu nu ne vom face datoria alături cu bărbații. Cine susține, că ne lipsesc curajul.

În momentul acesta, un șoarece mare eși de sub tribuna, pe care vorbia oratoră. Cu un strigăt de groază oratoarea sări peste rampă și se repeși la ușă. Un șoarece!.. Un șoarece!.. resuna în toate părțile. Se făcu o învalmășală mare, câte va femei leșinară, eară celelalte o luară la fugă.

Și după câte va minute sala era goală, meetingul se sfârși, ear șoarecele rămase singur stăpân pe situație.

Bibliografie.

A apărut „Transilvania“ Nr. 15—16, foaia Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului cu următorul sumariu; Proces verbal al comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, luat în ședința dela 25 Iuliu n. 1888. — Program pentru adunarea generală a XXVII a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, care se va ține în 5 August n. a. c. și zilele următoare în Abrud. — Raportul comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român despre activitatea sa în decursul anului 1887. — Consemnarea despre stipendiați și ajutoarați. — Consemnarea despre membrii noi. — Consemnarea despre membrii răposați. — Rațiociniul despre averea Asociațiunii transilvane pe periodul dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1887 și proiectul de buget pe anul 1889. — Raportul cassariul, prin care așterne rațiociniile Asociațiunii pentru anul 1887. — Scoala superioară de fetețe din Sibiu (colecte).

Loterie.

Mercuri în 1 August, 1888.

Sibiu: 88 67 77 14 55

Bursa de Viena și Pesta.

Din 2 August 1888.

	Viena	B.-pesta.
Renta de aur ung. de 6%,	—	—
Galbin	5.83	5.80
Napoleon	9.75	9.73
100 marce nemțesci	60.37 ^{1/2}	60.35
London pe (poliță de trei luni)	123.50	123.56

Nr. 239/888.

[1881] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci, din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Ungurașului, se escrie prin aceasta concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare, și anunit:

1. Hida, cu salariu anual de 50 fl. v. a., din cari 32 fl. v. a. vin de a se solvi din venitul regalului și 18 fl. prin repartitiune, 30 vici mari, cucuruz cu grăunțele, 3 orgii de lemne, din cari e de a se încălzi și sala de învățământ, quartir liber și folosirea grădinei scoalei.

2. Bodia, cu salariu anual de 66 fl. 50 cr. v. a. 30 vici mari, cucuruz cu grăunțele, 3 orgii de lemne, din cari e de a se încălzi și sala de învățământ, quartir liber sub edificiul scoalei și folosirea grădinei scoalei.

3. Dânc, cu salariu anual de 30 fl. v. a., 46 vici mari, cucuruz cu grăunțele, folosirea casei, grădinei și a localului cantoral în mărime de 1 juger. 26 org. 24 cr.; dela mort mare 12 cr. dela mort mic, a treia parte din venitul dela diua Botezului Domnului, și quartir liber sub edificiul scoalei. Cu acest salariu e împreunat și postul cantoral.

4. Doll, cu salariu anual de 90 fl. v. a. 40 vici mari, cucuruz cu grăunțele, 3 orgii de lemne, din cari vine de a se încălzi și sala de învățământ, quartir sub edificiul scoalei și folosirea grădinei scoalei.

5. Stêna, cu salariu anual de 82 fl. v. a. 40 vici mari, cucuruz cu grăunțele, 3 orgii de lemne, din cari e de a se încălzi și sala de învățământ quartir liber.

6. Tâmașa, cu salariu anual de 150 fl. v. a. și quartir liber sub edificiul scoalei.

7. Unguraș, cu salariu anual de 80 fl. v. a. 40 vici mari, cucuruz cu grăunțele, 3 orgii de lemne, din cari e de a se încălzi și sala de învățământ, quartir sub edificiul scoalei și folosirea grădinei scoalei în mărime de 1195 orgii.

8. Romita, cu salariu anual de 50 fl. v. a. 30 vici mari cucuruz cu grăunțele, 3 orgii de lemne, din cari e de a se încălzi și sala de învățământ folosirea de 2 pământuri arătoare în mărime de 1½ juger, quartir liber în edificiul scoalei, și folosirea grădinei scoalei în mărime de 400 orgii.

Doritorii de a concura la aceste posturi, au a și așterne cererile de concurs conform prescrișelor din vigoare la subscrisul.

Füzes-Sânpetru 13 Iuliu, 1888.
În conțelegere cu comitetele parochiale.
Pavel Roșca,
adm. protopresb.

N. 288. 1888

[1882] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoare la scoala confesională gr. or. din comuna Seliște, protopresbiteratul Seliștei, se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Salariu anual de 400 fl., ce se va solvi din fondul scoalei în rate lunari anticipative.

Aleasa învățătoare va fi obligată a propune toate obiectele de învățământ într-o clasă de fete, precum și lucrul de mână în clasa a III și a IV de fete.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare, se se astearnă subsemnatului oficiu protopresbiterat în termenul susindicat.

Seliște, 2 Iuliu, 1888.

În conțelegere cu comitetul parochial concernente.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Seliștei.

Dr. Nicolae Maieru,
protopresbiter.

Nr. 553/888.

[1879] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile învățătoresci la scoalele noastre confesionale parochiale:

Ruși, Riu Sadului și Mohu, pentru ocuparea aceloră în mod definitiv prin aceasta se deschide concurs.

Cu aceste stațiuni învățătoresci sunt împreunate următoarele

Emolumentele:

1. Ruși 150 fl. v. a. în bani, locuință naturală în edificiul scoalei și 2 stângini lemne de foc.

2. Riu-Sadului 173 fl. v. a. în bani din aloziul comunei matere Reșinari, quartir natural în edificiul scoalei și 5 orgii lemne de foc, din care are a se încălzi și scoala.

3. Mohu, 250 fl. v. a. în bani din aloziul comunal, quartir natural, în edificiul scoalei și 5 orgii lemne de foc pentru învățatoriu și pentru odăile scoalei.

Dela concurenții la una sau alta din aceste stațiuni se cere:

a) să fie cântăreți atât pentru instruirea copiilor în școală în cântările bisericesci, cât și pentru a ține strana dreaptă în biserică dumineca și sârbătoarea;

b) să aibă calificațiunea recerută și prescrișă;

Concursele instruite cu documentele recerute, se se adreseze la oficiul protopresbiterat subscris în termen de 30 zile dela prima publicare a concursului în diariul „Telegraful Român“.

Sibiu, 12 Iulie, 1888

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Sibiiului, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

I. Hannia,
administrator protopresb.

Nr. 153.

[1880] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante posturile de învățători împreunate cu oficiile cantonale din comunele Icelandul mare, Bandul de câmpie și Medeșfalău, protopresbiteratul Mureș-Oșorhei, pentru îndeplinirea lor se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în diariul „Telegraful Român“.

Emolumentele:

1. Pentru Icelandul mare:

a) 200 fl. bani solvibili în două rate, una în Decembrie, și alta în Martiu.

b) Locuință în edificiul scoalei.

c) Grădină de legumi.

d) 7 jugere pământ, loc de arat, fânaș, având și drept de pășune pentru 2 vite. Contribuțiunea o plătesce comuna bisericescă; cari toate computeate în bani fac preste 300 fl.

2. Bandul de câmpie:

a) Salariu 200 fl. solvibili în rate trilunare anticipative din repartitiune.

b) Folosirea grădinei scolare.

c) Quartir liber.

3. Medeșfalău:

a) Salariu 120 fl. plătiți în rate lunare.

b) Grădina scoalei și un pământ arătoriu.

c) Din venitele canturale 1/3 parte și 1/2 merță de bucate dela familie.

d) Quartir în edificiul scoalei.
Concurenții și vor așterne în termenul pus concursele instruite conform normelor din vigoare la oficiul protopresbiterat subscris, și înainte de alegere se vor presenta în comună la sânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Mureș-Oșorhei, 15 Iuliu, 1888.

Oficiul protopresbiterat al tractului Mureș-Oșorhei.

Parteniu Trombitaș de Betlen,
protopresbiter.

Nr. 206.

[1874] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia Ormindea tractul Zarandului pe lângă neputinciosul paroch Simeon Băcilă, pe basa incuviințării Ven. Consistoriu dto 31 Maiu a. c. Nr. 2174 B, se escrie prin aceasta concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

Jumătate venitele parochiei de cl. III-a, cari dau pe jumătate suma de 218 fl. v. a. la an.

Doritorii de a compete la acest post au a și așterne petițiunile lor la oficiul protopresbiterat gr. or. el Zarandului în Brad, instruite conform statutului organic și regulamentului congresual pentru parochii din 1878 până la termenul susindicat.

Din ședința comitetului parochial ținută în Ormindea la 19 Iunie, 1888.

Vidi: **Ioan Crișian,** președ. adhoc.**Vasiliiu Damian,** **Georgiu Ignaton,**
protopresb. notariu.

Nr. 396.

[1872] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea definitivă a parochiei a III a din Zernesci, protopresbiteratul Branului, clasificată de cl. II, pe basa incuviințării Venerabilului Consistoriu dto 10 Novembre 1887 Nr. 5498 B, prin aceasta se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dela umblarea cu sânta c. uce în ajunul botezului dela circa 150 familii à 1 fl. fl. 150.—

2. Din fondul bisericesc în bani gata fl. 90.—

3. Folosița pământurilor bisericesci fl. 120.—

4. Tacele dela înmormântări fl. 90.—

5. Tacele dela boteze fl. 30.—

6. Tacele dela cununii fl. 30.—

7. Tacele dela pomelnice. fl. 30.—

8. Tacele dela sf. Pasci fl. 6.—

9. Venite dela alte funcțiuni preoțesci fl. 60.—

Suma . fl. 606.—

Doritorii de a reflecta la acest post au de a și așterne petițiunile lor la subscrisul oficiu protopresbiterat, instruite conform statutului organic și regulamentului congresual din 1878 pentru parochii până la termenul sus indicat.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv

Oficiul protopresbiterat al Branului. Zernesci, în 5 Iuliu, 1888.

Traian Meșian,
protopr.

Mr. 367. 1888

[1884] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor de învățători la scoalele gr. or. din comunele mai jos numite se deschide concurs cu termenul de 15 zile dela prima publicare.

1. Apoldul superior. Salariu fl. 200, quartir în edificiul scoalei și 5 orgii de lemne, din cari se va încălzi și sala de învățământ.

2. Brosceni salariu 200 fl.

3. Poiana salariu 300 fl.

Reflectanții la aceste posturi sunt avertați a și înainta cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare, la adresa oficiului protopresbiterat al tractului Mercurii până la termenul indicat.

Oficiul protopresbiterat al tractului Mercurii.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective:

Mercuria, la 13 Iuliu, 1888.

Ioan Droc,
protopr.

Nr. 119/888.

[1883] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor două învățătoresci la scoala confes. gr. or. populară, Sugag, se escrie concurs cu termen până la 15 August a. c.

Emolumentele sunt pentru ambii învățători 200 fl. v. a. cortel și 2 stângini de lemne.

Dela concurenții se cere să fie cântăreți pentru a cânta în Dumineci și praznici în o strană și calificați după lege.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Sebeș 16 Iuliu, 1888.

Ioan Tipeiu,
prot.

Nr. 202

[1875] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante gr. or. de clasa a III a Ardeu se escrie a doua oară concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

1. Dela 57 familii câte o și de lucru cu carul sau cu palma, computeate dau un venit de . . . fl. 28.50

2. Pot dela acele familii câte o ferdelă cucuruz sau grâu fl. 85.50

3. Venitul ca porțiune canonică fl. 68.—

4. Venitul după epitrafir computat calculul mediu fl. 155.50

5. Cărutul fânului și a cerealelor de pe câmp . . . fl. 10.—

6. Trei orgii de lemne aduse acasă din pădure . fl. 10.—

Suma . fl. 357.50

Concurenții vor așterne cererile lor conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Geoagiului II.

În conțelegere cu comitetul parochial

Săcărâmb, 19 Martiu, 1888.

Sabin Piso,
protopop.

Nr. 358.

[1877] 1—3

EDICT.

George M. Baboi din Brașov-Schein, carele deja de 3¼ ani a părăsit cu necredință pe legiuita lui soție Paraschiva Teclu tot din Brașov, se citează a se presenta la subscrisul oficiu în termen de șese (6) luni dela prima publicare a acestui edict în foaia bisericescă „Telegraful Român“, căci la din contră se va decide cauza lor matrimonială și în absența lui.

Brașov, în 24 Iunie, 1888.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petric,
protopresbiter ca adm.

Nr. 421.

[1876] 2—3

EDICT.

Susana Iordache Granciu de religiunea gr. or. din Rășnov, carea a părăsit cu necredință mai bine de 5 ani pe legiuitul ei soț Dumitru Coman, fără a se sci locul ubicațiunei ei, este prin aceasta citată, ca în termen de șase luni dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea acestui oficiu; căci la din contră procesul divorțial intentat de soțul ei, se va pertracta și decide și în absență.

Zernești, în 6 Iunie, 1888.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Branului.

Traian Meșian,
protopresbiter.

[1878]

1—3

Doi învățăcei

se primesc în **covrigăria** lui **Stefan Moga** în Sibiu, strada Bahngasse Nr. 4.